

ΚΙΝΝΑΣ

Συντάμως, κατόικῳ πλησίον τοῦ Καπιτωλίου.

Γ' ΠΟΛΙΤΗΣ

Πῶς ὀνομάζεσαι, κύριε; εἰλικρινῶς.

ΚΙΝΝΑΣ

Εἰλικρινῶς, ὀνομάζομαι Κίννας.

Δ' ΠΟΛΙΤΗΣ

Σχίσατέ τον, εἶνε συνωμότης.

ΚΙΝΝΑΣ

Εἶμαι ὁ ποιητὴς Κίννας, Κίννας ὁ ποιητὴς.

Δ' ΠΟΛΙΤΗΣ

Σχίσατέ τον διὰ τοὺς κακοὺς στίχους του, σχίσατέ τον διὰ τοὺς κακοὺς στίχους του!

ΚΙΝΝΑΣ

Δὲν εἶμαι ὁ συνωμότης Κίννας.

Δ' ΠΟΛΙΤΗΣ

Δὲν σημαίνει, ὀνομάζεται Κίννας. Ἀποσπάσατε τὸ ὄνομά του ἐκ τῆς καρδίας του, καὶ ἀφήσατέ τον νὰ τρέχῃ.

Γ' ΠΟΛΙΤΗΣ

Σχίσατέ τον, σχίσατέ τον. Αἶ! δαυλοὺς! Φέρετέ δαυλοὺς. Εἰς τοῦ Βρούτου, εἰς τοῦ Καπίου. Ὅλους νὰ τοὺς καύσωμεν. Ἄς ὑπάγουν, ἄλλοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δεκίμου, ἄλλοι εἰς τοῦ Κέσκα, καὶ ἄλλοι εἰς τοῦ Λιγαρίου.—Ἐμπρός! (Ἐξέρχονται).

ΓΡΑΦΕΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Σ Κ Η Ν Η Α'

ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΡΩΜΗ

Ὁ Ἀντώνιος, ὁ Οκτάβιος καὶ ὁ Λέπιδος κάθηνται περὶ τράπεζαν,

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Πάντες οὗτοι θ' ἀποθάνωσι· τὰ ὀνόματά των εἶνε καταγεγραμμένα.

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Καὶ ὁ ἀδελφός σου πρέπει ν' ἀποθάνῃ· συναινεῖς, Λέπιδε ;

ΛΕΠΙΔΟΣ

Συναινῶ.

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Σημείωσαι αὐτόν, Ἀντώνιε.

ΛΕΠΙΔΟΣ

Ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι οὐδ' ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς σου Πόπλιος θὰ ζήσῃ, Ἀντώνιε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Μηδ' αὐτὸς θὰ ζήσῃ· παρατήρησον ὅτι μὲ μιὰ κονδυλιά τὸν καταδικάζω εἰς θάνατον. Ὑπαγε, Λέπιδε, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Καίταρος, καὶ φέρε τὴν διαθήκην του ἵνα ἴδωμεν τίνι τρόπῳ θ' ἀποκόψωμέν τινα τῶν κληροδοτημάτων.

ΛΕΠΙΔΟΣ

Ἐδῶ θὰ σᾶς συναντήσω ;

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Ἡ ἐδῶ, ἢ εἰς τὸ Καπιτώλιον. (*Ἐξέρχεται ὁ Λέπιδος*).

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶνε ἀσήμαντος, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀξίας, καὶ κατ'ἀλλήλους μόνον ὅπως ἐκτελῇ παραγγελίας. Εἶνε πρέπον ὅταν ὁ κόσμος διαμοιρασθῇ μεταξὺ τριῶν, νὰ συμμετάσχῃ ὡς τρίτος κατὰ τὴν διανομήν ;

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Σὺ τὸ ἐθεώρησας πρέπον, καὶ ἤκουσας τὴν γνώμην του ὡς πρὸς τοὺς καταδικαστέους εἰς θάνατον, ἐν τῇ ἀπαισίᾳ ἐκείνῃ περὶ τῶν προγραφῶν ἀποφάσει μας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Εἶδον πλειότερας ἡμέρας σοῦ, Ὀκτάβιε· ὅθεν, καίπερ ἀποδίδοντες τὰς τιμὰς ταύτας εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἵνα ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὸ βάρος παντοίων συκοφαντιῶν,¹ οὐχ ἥττον θὰ φέρῃ ταύτας ὅπως ὁ ὄνος τὸν χρυσόν, ἥτοι στενάζων καὶ ἰδρώνων ὑπὸ τὸ βάρος, εἴτε ὀδηγούμενος, εἴτε ὠθούμενος εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν ὑποδειχθεῖσαν ὁδόν· ὅταν δὲ μετακομίσῃ τὸν θησαυρὸν ὅπου ἡμεῖς θέλομεν, τότε τοῦ ἀφαιροῦμεν τὸ φορτίον, καὶ τὸν ἀφίνομεν ὡς ξεφορτωμένον γαῖδαρον νὰ τινάσῃ τὰ ὠτά του, καὶ νὰ βόσκῃ εἰς τοὺς ἀγρούς.

¹ To ease ourselves of divers slanderous loads. Ὅπως ἀπαλλαγῶμεν τοῦ βάρους τῆς ὀχληρᾶς συκοφαντίας. Schmidt.

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Κάμε ὅ,τι θέλεις· ἀλλ' εἶνε δεδοκιμασμένος καὶ ἀνδρεῖος στρατιώτης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἀπαράλλακτος εἶνε καὶ ὁ ἵππος μου, Ὀκτάβιε, καὶ διὰ τοῦτο τῷ χορηγῶ τὸ προσήκον μερίδιον χόρτου. Εἶνε ζῶον τὸ ὅποῖον διδάσκω νὰ πολεμῇ, νὰ περιστρέφῃται, νὰ ἴσταται καὶ νὰ τρέχῃ. Αἱ σωματικαὶ του δυνάμεις διευθύνονται ὑπὸ τοῦ πνεύματός μου. Τοιοῦτος εἶνε, τρόπον τινά, καὶ ὁ Λέπιδος. Πρέπει νὰ τὸν διδάξῃ τις, νὰ τὸν γυμνάσῃ, καὶ ἔπειτα νὰ τὸν παρορμᾷ. Εἶνε ἀμβλύνοος, ἄνθρωπος ὅστις ζῇ μὲ ἀπορρίμματα, μὲ σκύβαλα, ἀπομιμούμενος ὅ,τι παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις εἶνε ἤδη τετριμμένον καὶ ἔωλον, παρ' αὐτῷ δὲ γίνεται τοῦ συρμοῦ ὁμίλει περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ κτήματος. Καὶ τώρα ἄκουσον περὶ σοβαρῶν πραγμάτων Ὀκτάβιε. Ὁ Βροῦτος καὶ ὁ Κάσσιος, στρατολογοῦσιν ἀνάγκη ν' ἀντιταχθῶμεν ἀμέσως. Ἐπομένως πρέπει νὰ καταρτίσωμεν τὸ συμμαχικὸν ἡμῶν, καὶ νὰ ἀναπτύξωμεν πάσας τὰς δυνάμεις μας.¹ Ἀς καθίσωμεν δ' ἀμέσως εἰς συμβούλιον, ἵνα συσκεφθῶμεν τίνι τρόπῳ δυνάμεθα κάλλιον ν' ἀποκαλύψωμεν τὰ κεκρυμμένα, καὶ φανεροὺς κινδύνους ἀσφαλέστερον ν' ἀποκρούσωμεν.

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Καλῶς, διότι καταδιωκόμεθα καὶ περιστοιχιζόμεθα ὑπὸ πολλῶν ἐχθρῶν· φοβοῦμαι δὲ ὅτι τινὲς τῶν μειδιόντων φιλίως πρὸς ἡμᾶς, κρύπτουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ μυρίους καταχθονίους τλοπούς. (Ἐξέρχονται)

Σ Κ Η Ν Η Β'

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΣΑΡΔΕΙΣ

Τὸ τύμπανον χροαῖ. Βισέρονται ἐνθεν μὲν ὁ Βροῦτος, ὁ Δουκίλλιος ὁ Λεύκιος καὶ τινες ἄλλοι, ἐνθεν δὲ ὁ Τιτίμιος καὶ ὁ Πίνδαρος.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Στῆθι!

¹Our best friends made, our means stretch' d. Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει φέρεται: our means stretch', ὅπερ ἀφίνει ἑλλιπῆ τὸν στίχον. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει: «our means stretcht' to the ut most. Ὁ Malone συμπληροῖ αὐτὸν ὡς ἐξῆς: «our means stretcht' to the utmost: ἀναπτύξωμεν εἰς τὸ ἔσχατον τὰς δυνάμεις ἡμῶν. Ἐν τῇ μεταφράσει παρεδεξάμεθα τὴν διόρθωσιν ταύτην τοῦ Malone.

ΛΟΥΚΙΑΔΙΟΣ

Τὸ σύνθημα ! Στῆθε!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Αἶ! Λουκίλλιε! Πλησιάζει ὁ Κάσσιος;

ΛΟΥΚΙΑΔΙΟΣ

Εἶνε πλησιέστατα, καὶ ἦλθεν ὁ Πίνδαρος ἵνα σέ προσαγορεύσῃ ἐκ μέ-
ρους τοῦ κυρίου του.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἡ προσαγόρευσίς του εἶνε εὐπρόσδεκτος. Ὁ κύριός σου, Πίνδαρε, εἴτε
ἐξ ἰδίας αὐτοῦ μεταβολῆς,¹ εἴτε ἐκ σφάλματος τῶν ἀξιωματικῶν του,
μοὶ ἔδωκεν εὐλογον ἀφορμὴν νὰ εὐχωμαι νὰ ᾔτο ἀτέλεστον τὸ τετελε-
σμένον· ἀλλ' ἂν εἶνε πλησίον, καὶ θὰ ἀπολογηθῇ.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ

Δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ κύριός μου θὰ φανῇ ὅποιος πάν-
τοτε ᾔτο, ὅλος τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Οὐδεὶς ὁ ἀμφιβάλλων. Εἰπέ μοι, Λουκίλλιε, τίνι τρόπῳ σέ ὑπεδέχθη·
ἐπιθυμῶ νὰ μάθω περὶ τούτου.

ΛΟΥΚΙΑΔΙΟΣ

Μὲ εὐγένειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν, ἀλλ' ὅχι μὲ τόσην οἰκειότητα, οὔτε μὲ
τὴν ἐλευθέραν ἐκείνην καὶ φιλικὴν συμπεριφορὰν, τὰς ὁποίας ἐδείκνυνεν
ἄλλοτε.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Περιέγραψες θερμὸν φίλον ψυχραίνόμενον. Παρατήρησον πάντοτε Λου-
κίλλιε, ὅτι, ὅταν ἡ φιλία ἀρχίζῃ νὰ φθίνῃ καὶ νὰ παρακμάζῃ, μεταχει-
ρίζεται βεβιασμένας φιλοφρονήσεις. Ἡ ἀγνή καὶ εἰλικρινὴς φιλία δὲν ἔχει
τεχνάσματα. Ἀλλ' οἱ κίβδηλοι ἄνθρωποι, ὅπως οἱ ἵπποι μικρὸν πρὶν ἀφε-
θῶσιν, ἐπιδείκνυνται ὑπερηφάνως καὶ ὑπισχνοῦνται θυμὸν ἀκράτητον,

¹ In his own change ἐν τῇ μεταβολῇ αὐτοῦ. Ἐν ἡ γραφῇ αὕτῃ εἶνε ὀρθή, ἡ
ἐννοια τοῦ χωρίου ἔχει ὡς ἐξῆς: "Ἐνεκα τῆς μεταβολῆς τῆς πρὸς ἐμὲ διαθέσεώς
του. Ὁ Warburton προέτεινε τὴν γραφὴν: In his own charge or by ill officers.
Εἴτε ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς του, εἴτε τῶν ὑπὸ τὰς
διαταγὰς τῶν ὑπασπιστῶν αὐτοῦ, οἵτινες κατεχράσθησαν τὴν ἐμπιστοσύνην του.
Ὁ Johnson παραδεχόμενος τὴν γραφὴν τοῦ Change, μεταβάλλει τὸ officers εἰς
office: τουτέστιν εἴτε ἔνεκα τῆς ἰδίας αὐτοῦ μεταβολῆς, εἴτε ἔνεκα κακῶν ὑπη-
ρεσιῶν ἢ αἰσθηγῶν ἄλλων. Wright.

ἀλλ' ὅταν πρόκηται νὰ ὑποστῶσι τὸ αἰματηρὸν κέντρον, καταβιάζουσι τὴν χαίτην αὐτῶν, καὶ ὡς ἄθλιαι φοράδες, ἡττῶνται ἐν τῇ δοκιμασίᾳ. Πλησιάζει ὁ στρατὸς τοῦ ;

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΣ

Ἀπόψε προτίθενται νὰ στρατοπεδεύσωσιν εἰς τὰς Σάρδεις. Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ, τὸ ἱππικόν, διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Κασσίου. (Πολεμικὸν ἐμβατήριον ὀπισθεν τῆς σκηνῆς)

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἀκούσατε ! ἐφύθασεν προχωρήσωμεν βραδέως εἰς συνάντησίν του. (Εἰσέρχεται ὁ Κασσιος μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ)

ΚΑΣΣΙΟΣ

Στῆθι !

ΒΡΟΥΤΟΣ

Στῆθι ! Τὸ σύνθημά μας !

Α' ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Στῆθι !

Β' ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Στῆθι !

Γ' ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Στῆθι !

ΚΑΣΣΙΟΣ

Μὲ ἡδίκησας, εὐγενέστατε ἄδελφέ !

ΒΡΟΥΤΟΣ

Κρίνατέ με, ὦ θεοί ! Ἠδίκησά ποτε ἐχθρόν ; Ἄν ὅχι, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀδικήσω ἀδελφόν ;

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ὁ ξηρὸς οὗτος τρόπος Βρούτε, ὑποκρύπτει ἀδίκημα· ὅταν δὲ ἀδικῇς.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Μὴ τάρχττου, Κασσιε' εἰπέ ἡσύχως τὰς αἰτιάσεις σου. Σὲ γνωρίζω καλῶς. Μὴ ἐρίζωμεν ἐνώπιον ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων, ἀπὸ μόνον ἀγάπην δέον νὰ βλέπωσιν ἐν ἡμῖν. Διάτρεξον αὐτὰ ν' ἀπομακρυνθῶσι καὶ εἶτα ἐκθέσεις τὰς αἰτιάσεις σου ἐντὸς τῆς σκηνῆς μου, ἐνθα δύναμαι νὰ σε ἀκούσω.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Εἰπέ, Πένδαρε, εἰς τοὺς ὑπάρχους ἡμῶν ν' ἀπομακρύνωσιν ὀλίγον τοὺς ὑπ' αὐτοὺς στρατιώτας.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Καὶ σὺ ὡσαύτως, Λουκίλλιε. Οὐδεὶς νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν σκηνήν ἢ

μῶν, πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ συνδιάλεξις μας. Ἄς φυλάττωσι τὰς θύρας ὁ Λουκίλλιος καὶ ὁ Τιτίνιος. (Ἐξέρχονται)

Σ Κ Η Ν Η Γ'

Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΒΡΟΥΤΟΥ

Ἐμφανίζονται ὁ Βροῦτος καὶ ὁ Κάσσιος.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἴδού ἡ ἀπόδειξις τῆς πρὸς ἐμὲ ἀτόπου διαγωγῆς σου. Κατεδίκασας καὶ ἐστιγματίσας τὸν Λούκιον Πέλλαν ὡς δωροδοκηθέντα ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν Σαρδιανῶν, περιεφρόνησας δὲ τὰς ἐπιστολάς μου, ἐν αἷς συνηγόρουν ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός, ὃν καλῶς γινώσκω.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἡδίκησας σὺ αὐτὸν γράψας περὶ τούτου.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Εἰς καιρούς, ὅποιοι οἱ περὶόντες, δὲν εἶνε πρέπον νὰ σχολιάζηται λεπτομερῶς καὶ τὸ ἐλάχιστον σφάλμα.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἐπίτρεψόν μοι νὰ σοι εἶπω, Κάσσιε, ὅτι καὶ σὲ αὐτὸν καταφρονοῦσι, λέγοντες ὅτι δὲν ἔχεις καθαρὰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀντὶ χρυσοῦ ἐμπορεύεσαι καὶ πωλεῖς τὰς θέσεις εἰς ἀνθρώπους ἀναξίους.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἐγὼ δὲν ἔχω καθαρὰς τὰς χεῖρας! Λέγεις ταῦτα, διότι ἠξεύρεις ὅτι εἶσαι Βροῦτος· ἄλλως, μὰ τοὺς Θεούς, οἱ λόγοι σου οὗτοι θὰ ᾔσαν οἱ τελευταῖοι.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Τὸ ὄνομα τοῦ Κάσσιου ἐξευγενίζει τὴν διαφθοράν ταύτην, καὶ διὰ τοῦτο κρύπτει τὸ πρόσωπον ἡ Τιμωρία.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἡ Τιμωρία!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἐνθυμοῦ τὸν Μάρτιον, ἐνθυμοῦ τὰς εἰδούς τοῦ Μαρτίου. Δὲν ἐχύθη

ὕπὲρ τοῦ δικαίου τὸ αἷμα τοῦ μεγάλου Ἰουλίου; Τίς ὁ κακοῦργος, ὅστις ἐπληξεν αὐτὸν δι' ἄλλον λόγον, καὶ οὐχὶ χάριν τοῦ δικαίου; Πῶς, ἡμεῖς, οἵτινες ἐφονεύσαμεν τὸν μέγιστον ἄνδρα τοῦ κόσμου ὡς χαριζόμενον εἰς ληστάς, νὰ μολύνωμεν τώρα τὰς χεῖράς μας δι' αἰσχρὰς δωροδοκίας, καὶ νὰ πωλήσωμεν τὸν εὐρὺν ὀρίζοντα τοῦ λαμπροῦ ἡμῶν ἀξιώματος ἀντὶ εὐτελῶν κερματίων, ἅτινα δύναται νὰ περιλάβῃ ἡ πικράμη ἡμῶν; Θὰ προετίμων νὰ ἤμην κύων ὑλακτῶν τὴν σελήνην, ἢ τοιοῦτος Ῥωμαῖος.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Μὴ με ἐρέθιζε, Βροῦτε· δὲν θὰ τὸ ὑπομείνω· λησμοναῖς τὴν θέσιν σου, περιορίζων με. Εἶμαι στρατιώτης ἐμπειρότερος, ἀρχαιότερος, καὶ ἱκανώτερος νὰ ἐπιβάλλω ὅρους.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Σὺ! δὲν εἶσαι!

ΚΑΣΣΙΟΣ

Εἶμαι!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Σοὶ λέγω ὅτι δὲν εἶσαι!

ΚΑΣΣΙΟΣ

Μὴ μ' ἐρεθίζης πλειότερον, θὰ παρειατραπῶ· φύλαττε τὴν κεφαλὴν σου· μὴ μ' ἐρεθίζης περισσότερον.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Φύγε ἀπ' ἐδῶ, οὔτιδανέ!

ΚΑΣΣΙΟΣ

Εἶνε δυνατόν;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἀκουσον ὅ,τι θὰ εἶπω. Μήπως νομίζεις ὅτι θὰ ὑποχωρήσω εἰς τὴν παράφορον ὀργὴν σου; Μήπως νομίζεις ὅτι θὰ με πτοήσωσι τὰ βλοσυρὰ βλέμματα παράφρονος;

ΚΑΣΣΙΟΣ

ὦ Θεοί, θεοί! Πρέπει πάντα ταῦτα νὰ ὑπομένω;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Πάντα ταῦτα! ναί, καὶ ἀκόμη πλειότερα. Λύσσα μέχρις ὅτου διαρραγῇ ἡ ὑπερήφανος καρδιά σου. Ὑπάγε νὰ δείξης εἰς τοὺς δούλους σου τὴν χολερικὴν σου κρᾶσιν, καὶ προξένει τρόμον εἰς τοὺς ὑποχείριους σου. Μήπως νομίζεις, ὅτι θὰ ὑποχωρήσω¹ εὐλαχβούμενος τὰς ἰδιοτροπίαις σου; Μήπως

¹ Must I budge, must I observe you? Μήπως νομίζεις ὅτι θὰ ὑποχωρῶ, (θὰ ζαρῶσω), μήπως νομίζεις ὅτι θὰ προσέχω εἰς τὰς ἰδιοτροπίαις σου; Wright.

νομίζεις ὅτι θὰ ἔρπω ταπεινῶς ὅταν σὺ βαρυθυμῇς; Μὰ τοὺς θεοὺς, θὰ χωνεύσῃς τὸ δηλητήριο τῆς χολῆς σου, καὶ ἂν ἔτι μέλλῃ νὰ σὲ θείσῃ· διότι, ἀπὸ σήμερον, θὰ σὲ μεταχειρίζωμαι ὡς μέσον διασκεδάσεως καὶ γέλωτος, ὅταν παραφέρῃς.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἔως ἔδῳ κατηντήσαμεν;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Εἶπες ὅτι εἶσαι στρατιώτης καλλίτερός μου· ἀπόδειξον αὐτό· δικαιολόγησον τὸ καύχημά σου· τὸ κατ' ἐμέ, εὐχαρίστως λαμβάνω μάθημα παρ' εὐγενοῦς ἀνδρός.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Μὲ ἀδικεῖς, ὑπὸ πᾶσιν ἔποφιν· μὲ ἀδικεῖς, Βροῦτε. Εἶπον ὅτι εἶμαι στρατιώτης ἀρχαιότερος, ὅχι καλλίτερος. Εἶπον καλλίτερος;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Καὶ ἂν εἶπες, δέν με μέλει.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ὅτε ἔζη ὁ Καῖσαρ, δέν ἐτόλμα νὰ με ἐρεθίσῃ οὕτω πῶς.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Σιωπή, σιωπή! Οὐδέ σὺ ἐτόλμας νὰ ἐρεθίσῃς αὐτὸν οὕτω πῶς.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δέν ἐτόλμων;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ὅχι.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δέν ἐτόλμων νὰ τὸν ἐρεθίσω!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Οὐδέποτε ἤθελες τολμήσει.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Κάμνεις κατάχρησιν τῆς πρὸς σὲ ἀγάπης μου. Δύναμαι νὰ πράξω τι, διὰ τὸ ὅποῖον θὰ μετανοήσω.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἐπραξες ἤδη τι δι' ὃ ἔπρεπε νὰ μετανοήσῃς. Δέν με προοῦσιν αἱ ἀπαιταί σου, Κάσσιε· διότι ἡ πανοπλία τῆς τιμιότητος, δι' ἧς εἶμαι ὀπλισμένος, εἶνε τόσο ἰσχυρά, ὥστε παρέρχονται παρ' ἐμέ, ὡς ἀσθενὴς πνοὴ ἀνέμου, ἣν οὐδέ κἂν αἰσθάνομαι. Μοι ἠρνήθης τὰ χρήματα ἅτινα ἤτησα παρὰ σοῦ, διότι δέν εἶνε ἴδιον τοῦ χαρακτῆρός μου τὸ συλλέγειν χρήματα δι' ἀθεμίτων μέσων. Μὰ τοὺς θεοὺς, θὰ προστίμων νὰ μεταβάλω εἰς νό-

μισμα τὴν καρδίαν μου, καὶ νὰ χύσω εἰς δράχμας ἐκάστην σταγόνα τῆς αἱματός μου, παρὰ νὰ ἀποσπάσω ἐκ τῶν καταπεποννημένων χειρῶν τοῦ χωρικοῦ τὸν εὐτελῆ ὀβολόν· του διὰ μέσων ἀτίμων.¹ Ἦτησα παρὰ σοῦ χρήματα ἵνα πληρώσω τὰς λεγεῶνάς μου, καὶ σὺ μοί τα ἡγήθης. Ἦτο αὕτη συμπεριφορὰ ἀρμόζουσα εἰς τὸν Κάσσιον; Θὰ ἐφερόμην ἐγὼ οὕτως πρὸς τὸν Κάσσιον; Ὅταν ὁ Μάρκος Βροῦτος κατακτήσῃ εἰς τοιαύτην γλισχρότητα, ὥστε νὰ ἀρνήται εἰς τοὺς φίλους του οὕτως εὐτελῆ κερμάτια, ἐτοιμάσατε ὦ θεοί, τοὺς κεραυνούς σας, ἵνα κατακεραυνοβολήσητε αὐτόν!

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δέν σοι ἡγήθην.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ναί.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ὅχι· ἦτο τρελλὸς ἐκεῖνος, ὅστις σοὶ ἔφερε τὴν ἀπάντησίν μου. Ὁ Βροῦτος συνέτριψε τὴν καρδίαν μου· ὁ φίλος πρέπει νὰ ὑπομένῃ τὰς ἀδυναμίας τοῦ φίλου, ὁ δὲ Βροῦτος παριστᾷ τὰς ἰδικὰς μου μεγαλειτέρας παρ' ὅσον εἶνε.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ὅχι. Τοῦτο πράττω ὅταν δι' αὐτῶν βλάπτεις ἐμέ.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δέν με ἀγαπᾷς.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Τὰ ἐλαττώματά σου δέν ἀγαπῶ.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ὁφθαλμὸς φίλου δέν βλέπει ποτὲ τοιαῦτα ἐλαττώματα.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Τοῦ κόλκκος ὁ ὀφθαλμὸς δέν τὰ βλέπει, καὶ ἂν ἀκόμη εἶνε πελώρια καὶ ὑπερμεγέθη ὡς ὁ Ὀλυμπος.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἐλθέ, Ἀντώνιε, καὶ σὺ, νῆς Ὀκτάβιε, καὶ λάβετε ἐκδίκησιν παρὰ μένου τοῦ Κάσσιου, διότι ὁ Κάσσιος ἀπηύδησε ζῶν. Μισεῖται ὑπ' ἐκείνου τὸν ὅποῖον ἀγάπῃ περιφρανεῖται ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του· ἐπιπλήττεται ὡς δοῦλος· τὰ σφάλματά του παρατηροῦνται, καταγράφονται, μανθάνονται, ἀποστηθίζονται, καὶ τῷ ἐπιρρίπτονται κατὰ πρόσωπον. Μοὶ ἐπέρχεται νὰ κλαύσω τόσον, ὥστε νὰ χυθῇ ἡ ψυχὴ μου ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

¹ By any indirection=διὰ πλαγίου ἢ ἀτίμου τρόπου. Wright.

Ἴδου τὸ ἐγχειρίδιόν μου, ἰδοὺ καὶ τὸ γυμνὸν στῆθός μου, ἐγκλειῖτον καρδίαν πολυτιμοτέραν τῶν μεταλλείων τοῦ Πλούτου, καὶ πλουσιωτέραν χρυσοῦ. * Ἄν εἶσαι Ρωμαῖος, ἐκσπασον αὐτήν.¹ Ἐγὼ, ὅστις σοὶ ἠρνήθην χρήματα, σοὶ δίδω τὴν καρδίαν μου. Πλῆξον, ὅπως ἐπληξας τὸν Καίσαρα, διότι ἠξέυρω ὅτι, καὶ τὴν στιγμὴν ἀκόμη ἐκείνην καθ' ἣν ἐμίσεις αὐτὸν σφοδρότατα, τὸν ἠγάπας πλείοτερον παρ' ὅσον ἠγάπησάς ποτε τὸν Κάσσιον.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Θές εἰς τὴν θήκην τὸ ἐγχειρίδιόν σου· ὀργίσσου ὅσον θέλεις, ἔχεις πλήρη ἐλευθερίαν. Κάμε ὅ,τι θέλεις, καὶ κὺτὸ τὸ ὄνειδος θὰ θεωρήσω ὡς ἐπακολούθημα τῆς παραφορᾶς σου.² Ὁ ἐταῖρός σου, ὦ Κάσσιε, εἶνε ἄρνιον, ὅπερ ἐνέχει τόσην ὀργήν, ὅσον πῦρ ὁ χάλιξ ὅστις, προστριβόμενος, παράγει μὲν στιγμιαίους σπινθῆρας, ἀλλὰ ψυχραίνεται ἀμέσως.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Εἰς οὐδὲν ἄλλο λοιπὸν ἐχρησίμευτεν ὁ Κάσσιος, ἢ εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἀντικείμενον γέλωτος καὶ σκωμμάτων τοῦ Βρούτου, ὅταν κατατρώχῃται ὑπὸ λύπης ἢ βαρυθυμίας;

ΒΡΟΥΤΟΣ

* Ὅτε εἶπον ταῦτα, ἦμην κ' ἐγὼ δύσθυμος.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Τὸ ὁμολογεῖς; Δός μοι τὴν χεῖρά σου.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Καὶ τὴν καρδίαν μου ὡσαύτως.

ΚΑΣΣΙΟΣ

* ὦ Βροῦτε!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Τί συμβαίνει;

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δέν με ἀγαπᾶς ἀρκούντως, ὥστε νὰ με ὑπομένης ὅταν ὁ ὀξύθυμος χαρκτηρ, ὃν παρὰ τῆς μητρὸς μου ἐκληρονόμησα, μὲ καθιστᾷ ἐπιλήσιμον αἰμαυτοῦ;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ναί, Κάσσιε, καὶ ἀπὸ τοῦδε, ὅσκις παραφέρεσαι κητὰ τοῦ Βρούτου, θὰ φαντάζεται ὅτι ἐρίζει ἡ μήτηρ σου, καὶ θὰ συγχωρῇ.

¹ Take it forth.

² Dishonour shall be humour καὶ αὐτὴ ἡ ἀτιμία θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπακολούθημα τῆς διαθέσεως ἢ τῆς κράσεως σου. Wright.

ΠΟΙΗΤΗΣ (ἔξωθεν)

Ἄφες με νὰ εἰσέλθω διὰ νὰ ἴδω τοὺς στρατηγοὺς· φαίνεται ὅτι δια-
φωνοῦσι δὲν εἶνε πρέπον νὰ εἶνε μόνοι¹.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΣ (ἔξωθεν)

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοὺς ἴδῃς.

ΠΟΙΗΤΗΣ (ἔξωθεν)

Μόνος ὁ θάνατος θά με ἐμποδίσῃ (Εἰσέρχεται ὁ ποιητὴς ἀκολουθού-
μενος ὑπὸ τοῦ Λουκίλλου, Τιτινίου καὶ Λευκίου).

ΚΑΣΣΙΟΣ

Αἶ! Τί συμβαίνει;

ΠΟΙΗΤΗΣ

Πρὸς θεοῦ στρατηγοί! Τί διανοεῖσθε νὰ πράξητε; Εἰρήνη καὶ φιλία
ἐν ὑμῖν, ὅπως ἀρμόζει εἰς τοιοῦτους ἄνδρας· εἰμι πρεσβύτερός σας καὶ
ἔχω περισσοτέραν πείραν.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Χά! Χά! Πόσον ἄθλια στιχουργεῖ ὁ κυνικός οὗτος φιλόσοφος

ΒΡΟΥΤΟΣ

Φύγε ἀπ' ἐδῶ, ἀνόητε, φύγε, ἀδιάκριτε!

ΚΑΣΣΙΟΣ

Συγχώρησέ τον, Βρούτε· εἶνε τὸ σύνηθες ὕφος του.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Θά λάβω ὑπ' ὄψει τὸ εὐτράπελον ὕφος του, ὅταν καὶ αὐτὸς μάθῃ τὴν
ῥαὴν καθ' ἣν πρέπει νὰ παρουσιάζηται. Τί χρειάζονται εἰς τὸν πόλεμον
οἱ μωροὶ οὗτοι στιχουργοί! Φύγε ἀπ' ἐδῶ!

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ὅπισω, ὀπίσω, φύγε! (Ἐξέρχεται ὁ ποιητὴς).

ΒΡΟΥΤΟΣ

Λουκίλλιε καὶ Τιτίνιε, διατάξατε τοὺς ὑπάρχους νὰ ἐτοιμάσωσι τὰ
καταλύματα τοῦ στρατοῦ διὰ τὴν νύκτα ταύτην.

¹ Ἀναγινώσκων τὴν μεταξὺ Κασσίου καὶ Βρούτου σκηνὴν λέγει ὁ Coleridge
κλίνω νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Σαίξπηρ εἶχε πρὸς τὸ ὑπεράνθρωπον. Ἐν
τῇ τῶν γνωστικῶν αἰρέσει, ἡδυνάτο τις νὰ παραδεχθῇ τὴν ἰδέαν, ἰδέαν ἥσσαν
παράλογον πλείστων ἄλλων δοξασιῶν αὐτῶν, ὅτι ὁ Σαίξπηρ ἦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος ὡς δημιουργὸς ψυχῶν, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ἀπεικό-
νισιν Χαρακτήρων Coleridge. Lectures on Shakspeare and other english poets
σελ 315.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἐπιτρέψατε ἀμφοτέρω, καὶ ὁδηγήσατε ἀμέσως πρὸς ἡμᾶς τὸν Μεσ-
σάλαν. (Ἐξέρχεται ὁ Λουκίλλιος καὶ ὁ Τιτίριος).

ΒΡΟΥΤΟΣ

Φέρε ὀλίγον οἶνον, Λεύκιε. (Ἐξέρχεται Λεύκιος).

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δὲν ἐφάνταζόμην ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ὁργισθῇς ἐπὶ τοσούτον.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Πολλὰ λῦπαι μὲ βασανίζουσιν, ὦ Κάσσιε.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δὲν κάμνεις χρῆσιν τῆς φιλοσοφίας σου, ἀν καταβάλλῃσαι ὑπὸ τῶν
συμφορῶν τῆς Τύχης.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Οὐδεὶς ὑποφέρει τὴν λύπην κάλλιον ἐμοῦ. Ἀπέθανεν ἡ Πορκία.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἄ! Ἡ Πορκία!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἀπέθανε!

ΚΑΣΣΙΟΣ

Πῶς δὲν με ἐφόνευσας ὅτε σοὶ ἀντέλεγον! Ὅποῖα ἀνυπόφορος καὶ συγ-
κινητικὴ ἀπώλεια! Ἀπὸ ποῖαν ἀσθενείαν;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἀνυπόφορὸν ὄσα διὰ τὴν ἀπουσίαν μου, καὶ λυπούμενη διὰ τὴν αὔξη-
σιν τῶν δυνάμεων τοῦ γιου Ὀκτάβιου καὶ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου—διότι
ἡ ἀγγελία αὕτη ἤρκετο ὁμοῦ μὲ τὴν τοῦ θανάτου αὐτῆς—παρεφρόνησε,
καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ὑπηρετῶν, κατέπιεν ἀνημμένους ἀνθρώπους.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Καὶ ἀπέθαναν ἐκ τούτου;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ναί, ἐκ τούτου.

ΚΑΣΣΙΟΣ

ὦ θεοὶ ἀθάνατοι! (Εἰσέρχεται ὁ Λεύκιος κρατῶν φιάλην οἴνου καὶ
λυχνίαν).

ΒΡΟΥΤΟΣ

Μὴ οἰκτείρει πλέον περὶ αὐτῆς. Δός μοι ὀλίγον οἶνον. Ἐν τούτῳ θάπτω
πᾶσαν μνησικακίαν, Κάσσιε (Πίνει).

ΚΑΣΣΙΟΣ

Μετὰ διψώσης καρδίας θὰ πίνω κ' ἐγώ, ὑπὲρ σοῦ. Γέμισον, Λεύκιε, γέμισον τὸ ποτήριον ἕως οὗ ὑπερεκχειλίσῃ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ κορεσθῶ πίνων ἐκ τῆς φιλίας τοῦ Βρούτου (*Πίνει*).

ΒΡΟΥΤΟΣ

Εἴσελθε, Τιτίνιε. (*Ἐξέρχεται ὁ Λεύκιος. Εἰσέρχονται ὁ Τιτίνιος καὶ ὁ Μεσσάλας*).

Καλῶς ἦλθες, φίλε Μεσσάλα. Ἄς καθίσωμεν παρὰ τὴν λυχνίαν ἵνα συζητήσωμεν περὶ τῶν ἡμετέρων ἀναγκῶν.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἀπέθανες, Πορκία!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἀρκεῖ, σὲ πρᾶκκαλῶ. Μεσσάλα, ἔλαβον ἐπιστολάς, ἐν αἷς ἀναφέρεται ὅτι ὁ νέος Ὀκτάβιος καὶ ὁ Μάρκος Ἀντώνιος ἐλαύνουσι καθ' ἡμῶν μετὰ στρατοῦ ἰσχυροῦ καὶ ὅτι διευθύνονται πρὸς τοὺς Φιλίππους.

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

Καὶ πρὸς ἐμὲ γράφουσι τὰ αὐτά.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Τὶ ἄλλο προσθέτουσι;

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

Ὅτι ὁ Ὀκτάβιος, ὁ Ἀντώνιος, καὶ ὁ Λέπιδος, ἐθανάτωσαν διὰ προγραφῆς ἑκατὸν γερουσιαστὰς.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ὡς πρὸς τοῦτο δὲν συμφωνοῦσιν αἱ ἐπιστολαὶ ἡμῶν· αἱ ἰδικαί μου ἀναφέρουσιν ἑβδομήκοντα γερουσιαστὰς θανατωθέντας διὰ προγραφῆς, καὶ ὅτι εἰς τούτων εἶνε καὶ ὁ Κικέρων.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ὁ Κικέρων!

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

Καὶ ὁ Κικέρων ἐθανατώθη διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος τῆς προγραφῆς. Ἐλαβες ἐπιστολάς παρὰ τῆς συζύγου σου;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ὁχι, Μεσσάλα.

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

Οὐδὲν περὶ αὐτῆς ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐπιστολάς σου;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Οὐδὲν, Μεσσάλα.

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

Παράδοξόν μοι φαίνεται τοῦτο.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Διατὶ ἐρωτᾷς; μήπως σοὶ γράφουσί τι περὶ αὐτῆς;

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

*Οχι.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Εἰπέ μοι τὴν ἀλήθειαν, ὥς ἀληθὴς Ῥωμαῖος.

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

Τότε, ἀκουσον τὴν ἀλήθειαν ὥς ἀληθὴς Ῥωμαῖος. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἀπέθανε, καὶ κατὰ τρόπον ἀλλόκοτον.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Χαῖρε, Πορκία! Πάντες θ' ἀποθάνωμεν, Μεσσάλα. Σκεπτόμενος ὅτι θὰ ἀπέθνησκεν ἅπαξ, ὑποφέρω μεθ' ὑπομονῆς τὴν ἀπώλειάν της.

ΜΕΣΣΑΛΑΣ

*Ἄνδρες τόσοι μεγάλοι, πρέπει καὶ μεγάλας ἀπωλείας νὰ ὑπομένωσιν.

ΚΑΣΣΙΟΣ

*Ἐμχθον καὶ ἐγὼ τὴν τέχνην ταύτην, ἀλλ' ἡ φύσις μου δὲν εἶναι οὕτως ἰσχυρά.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Λοιπόν, ἐπὶ τὸ ἔργον¹. Δὲν νομίζεις καλὸν νὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τοὺς Φιλίππους ἀμέσως;

ΚΑΣΣΙΟΣ

Δὲν τὸ νομίζω λυσιτελές.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Διὰ ποῖον λόγον;

ΚΑΣΣΙΟΣ

Ἴδού: Εἶνε προτιμότερον νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς ὁ ἐχθρὸς. Οὕτω θὰ ἐξαντλήσῃ τοὺς πόρους του, θὰ καταπονήσῃ τοὺς στρατιώτας του, καὶ θὰ βλάβῃ ἑαυτόν, ἐνῶ ἡμεῖς, μένοντες ἡσυχοί, θὰ εἴμεθα, ἐνεκα τῆς μακρᾶς ἀναπαύσεως, ἱκανοὶ πρὸς ἄμυναν καὶ ἀκμαῖοι.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Πιθανοὶ λόγοι: πρέπει νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς τοὺς πιθανωτέρους. Ἡ πρὸς ἡμᾶς φιλία τῶν μεταξὺ τῶν Φιλίππων καὶ τῆς χώρας ταύτης οἰκούντων λαῶν, εἶνε ἀναγκαστή, διότι μετὰ δυσαρρεσκείας ἀποτίνουσι τὰς ἐπιβληθείσας εἰσφοράς: ὁ δὲ ἐχθρὸς, διαβαίνων διὰ τῶν χωρῶν τούτων, θ' αὐ-

¹ Well, to our work alive Μὴ ὁμιλῶμεν πλέον περὶ τῶν νεκρῶν. Wright.

ξήση τὰς δυνάμεις του, καὶ θὰ ἐμφανισθῇ ἀκμαῖος, θερραλέος καὶ πολυπληθέστερος. Θὰ στερήσωμεν δὲ αὐτὸν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου, ἂν ἀντιταχθῶμεν κατ' αὐτοῦ εἰς Φιλίππους, ἔχοντες ὀπίσθεν ἡμῶν τοὺς λαοὺς τούτους.

ΚΑΣΣΙΟΣ

"Ακουσόν μοι, ἀγαπητέ Ἀδελφέ.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Παρακαλῶ. Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψει, ὅτι παρὰ τῶν φίλων ἡμῶν ἐλάβομεν ἤδη πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν. Αἱ μὲν λεγεῶνες ἡμῶν εἰσι πλήρεις, πληρέσταται, ἡ δὲ ἐπιχείρησίς μας εἶνε ὥριμος. Ὁ ἐχθρὸς λαμβάνει καθ' ἐκάστην νέας δυνάμεις· ἡμεῖς δέ, φθάσαντες εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δυνάμεως, κλίνομεν πρὸς τὴν παρακμὴν. Εἰς τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις ὑπάρχει παλίρροια· ὁ ὠφελούμενος ἐξ αὐτῆς εὐτυχεῖ, ἐνῶ τοῦναντίον καθίσταται πλήρης ταλαιπωριῶν καὶ σκοπέλων ὁ πλοῦς τοῦ βίου, ἂν τις παραμελήσῃ αὐτῆς. Τοιοῦτος εἶνε ὁ ὠκεανὸς ἐφ' οὗ νῦν πλέομεν. Ἀνάγκη ἐπομένως, ἢ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ παρουσιαζόμενον χρήσιμον ρεῦμα, ἢ νὰ ἀπολέσωμεν τὴν εὐκαιρίαν.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Λοιπὸν, ἀφοῦ τὸ θέλεις, ὥς κινήσωμεν ἐναντίον αὐτῶν εἰς Φιλίππους.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἀνεπισηθῆτως κατέλαβεν ἡμᾶς συνομιλοῦντας τὸ σκότος τῆς νυκτός, καὶ ἡ φύσις πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀνάγκην· ὥς χορηγήσωμεν εἰς αὐτὴν μικρὰν ἀνάπαυσιν. Ἐχομεν ἄλλο τι νὰ εἰπώμεν;

ΚΑΣΣΙΟΣ

Οὐδὲν ἄλλο. Καλὴν νύκτα. Αὔριον ἐγειρόμεθα λίαν πρῶτ' καὶ ἀπερχόμεθα.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Λεύκιε! (Ἐισέρχεται ὁ Λεύκιος). Δός μοι τὸν νυκτερινόν μου χιτῶνα (Ἐξέρχεται ὁ Λεύκιος). Χαῖρε, φίλτατε Μεσσάλα.—Καλὴ νύκτα, Τιτίνε.—Καλὴ νύκτα, γενναῖε Κάσσιε. Σοὶ εὖχομαι καλὴν ἀνάπαυσιν.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Κακῶς ἤρχισεν ἡ ἐσπέρα αὕτη, ἀγαπητέ ἀδελφέ. Εἴθε τοῦ λοιποῦ τοιαύτη διάστασις νὰ μὴ διασπάσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν! Τί λέγεις; Βροῦτε.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Κάλλιστε.

ΚΑΣΣΙΟΣ

Καλὴν νύκτα ἀγαπητέ Βροῦτε.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Καλήν νύκτα, ἀγαπητέ ἀδελφέ.

ΤΙΤΙΝΙΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΣΑΛΛΑΣ

Καλή νύκτα.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Υγιαίνειτε. (ἐξέρχονται πάντες ἐκτός τοῦ Βρούτου· εἰσέρχεται ὁ Λεύκιος κρατῶν τὸν νυκτερινὸν χιτῶνα). Δός μοι τὸν χιτῶνα. Ποῦ εἶνε ἡ κιθάρα σου;

ΛΕΥΚΙΟΣ

Ἐδῶ εἰς τὴν σκηνήν.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Φαίνεσαι ὑπναλέος. Δέν σε κατακρίνω, τελαίπωρε. Παραπολύ ἡγρύπνησας. Κάλεσον τὸν Κλαύδιον καὶ ἄλλους τινας ἐκ τῶν ἀνθρώπων μου. Θέλω νὰ κοιμηθῶσιν εἰς τὴν σκηνήν ἐπὶ στρωμνῇς.

ΛΕΥΚΙΟΣ

Βάρρων! Κλαύδια! (Εἰσέρχονται ὁ Βάρρων καὶ ὁ Κλαύδιος).

ΒΑΡΡΩΝ

Μᾶς ἐζήτησες, κύριε;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Κατακλίθητε εἰς τὴν σκηνήν μου, σᾶς παρκαλῶ. Πιθανὸν νὰ σᾶς ἀφουπνίσω μετ' ὀλίγον διὰ νὰ σας πέμψω πρὸς τὸν ἀδελφόν μου Κάσσιον.

ΒΑΡΡΩΝ

Ἐπίτρεψόν μας νὰ περιμένωμεν ἡγρύπνοι τὰς διαταγὰς σου.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ὁχι. Κατακλίθητε, φίλοι μου· πιθανὸν νὰ μεταβάλω γνώμην. Ἴδε, Λεύκιε, τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐζήτουν. Τὸ ἔβαλα εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ χιτῶνός μου. (Ὁ Βάρρων καὶ ὁ Κλαύδιος κατακλίονται).

ΛΕΥΚΙΟΣ

Ἦμην βέβαιος ὅτι δέν μου τὸ εἶχετε δώσει, αὐθέντα.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Συγχώρησόν με, ἀγαπητέ Λεύκιε, εἶναι πολὺ ἐπιλήσμων. Δύνασαι νὰ κρατήσης ἀνοικτὰ τὰ βεβαρημένα σου ὄμματα, καὶ νὰ κιθάρησῃς ὀλίγον;

ΛΕΥΚΙΟΣ

Μάλιστα, ἂν τοῦτό σας εὐχαριστῇ.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Πολύ με εὐχαριστεῖ, παιδί μου. Σὲ ἐνοχλῶ πολύ, ἀλλ' εἶσαι τόπον πρόθυμος.

ΛΕΥΚΙΟΣ

Εἶνε καθήκόν μου.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκθειάζω τὸ καθήκόν σου πέραν τῶν δυνάμεών σου. ἤξεύρω ὅτι οἱ νέοι ἔχουσιν ἀνάγκη ἀναπαύσεως.

ΛΕΥΚΙΟΣ

Ἐκοιμήθην ἀρκετὰ.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Καλὰ ἔκαμες· θὰ κοιμηθῇς πάλιν, δὲν θὰ σε κρατήσω πολύ. Ἄν ζήσω, θὰ σοι φανῶ ὠφέλιμος (ὁ Λεύκιος ᾄδει κιθαρίζων). Εἶνε ὑπνωτικὴ ρουσιική. Διὰ τί, ὦ θανατηφόρε ὕπνε, ἐπιθέτεις τὸ μαλύβδινον ῥόπαλόν σου ἐπὶ τοῦ κιθαρίζοντος τούτου παιδίου; Καλὴν νύκτα, καυμένη· δὲν θὰ φανῶ τόσο σκληρός, ὥστε νὰ σε ἀφυπνίσω. Ἄν κοιμηθῇς, θραύεις τὸ ὄργανόν σου. Θὰ σου τὸ πάρω, καὶ κελὸν ὕπνον, ἀγαπητόν μου παιδί. Ἄς ἴδω τώρα. Δὲν ἐσημείωσα ἐδῶ τὴν σελίδα ὅταν ἀφῆκα τὴν ἀνάγνωσιν; Ἐδῶ εἶνε νομίζω (Εἰσέρχεται τὸ Φάσμα τοῦ Καίσαρος). Πόσον ἐλκεῖν καίει ὁ λύχνος αὐτός. Ἄ! Ποῖός εἶνε; Νομίζω ὅτι καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν ὀφθαλμῶν μου πλάττει τὰς τερατώδεις τούτας μορφάς. Πλησιάζει. Εἴσαι τι; Εἴσαι θεός, ἄγγελος, ἢ δαίμων, σύ, ὅστις κάμνεις τὸ αἷμά μου νὰ παγώνη, καὶ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου νὰ ἀνορθῶνται; Εἰπέ μου, τί εἶσαι;

ΦΑΣΜΑ

Εἴμαι ὁ κακός σου δαίμων, Βρουῦτε.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Διὰ τί ἔρχεσαι;

ΦΑΣΜΑ

Διὰ νὰ σοι εἶπω ὅτι θὰ με ἴδῃς εἰς τοὺς Φιλίππους.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Καλὰ. Λοιπόν, θὰ σὲ ἴδω καὶ πάλιν;

ΦΑΣΜΑ

Ναί, εἰς Φιλίππους.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἔστω. Λοιπόν, θὰ σὲ ἴδω καὶ πάλιν εἰς Φιλίππους (τὸ Φάσμα ἐξέρχεται). Τώρα, ὅτε ἔλαβον θάρρος, ἐξηφανίσθης. Καὶ δαῖμον, ἐπεθύμουν

νά ὁμιλήσω πλείονον μετὰ σοῦ. Ἔ, Λεύκιε, Βάρρων, Κλαύδιε, ἐγέρθητε! Κλαύδιε!

ΛΕΥΚΙΟΣ

Παραφωνεῖ ἡ κιθάρα.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Συλλογίζεται ἄκομη τὴν κιθάραν του.

ΛΕΥΚΙΟΣ

Κύριε;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Μήπως εἶδες κανέν ὄνειρον καὶ ἐφώνηζες, Λεύκιε;

ΛΕΥΚΙΟΣ

Δὲν ἤξεύρω ἂν ἐφώνηζα.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ναί, ἐφώνηζες· εἶδες τίποτε;

ΛΕΥΚΙΟΣ

Τίποτε.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Κοιμήσου πάλιν, Λεύκιε. Ἔ, σὺ Κλαύδιε! (πρὸς τὸν Βάρρωνα) Ξύπνα καὶ σὺ!

ΒΑΡΡΩΝ

Κύριε!

ΚΛΑΥΔΙΟΣ

Κύριε!

ΒΡΟΥΤΟΣ

Διατί ἐφωνάζετε καθ' ὕπνον;

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙ ΒΑΡΡΩΝ

Ἐφωνάζομεν;

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ναί· εἶδετε τίποτε;

ΒΑΡΡΩΝ

Ὅχι, κύριε· δὲν εἶδα τίποτε.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ

Οὐδ' ἐγώ.

ΒΡΟΥΤΟΣ

Ἔπαγε νά μοι προσαγορεύσης τὸν ἀδελφόν μου Κάσσιον· εἰπέ αὐτῷ νά ἐτοιμάσῃ ἐγκαίρως τὰς δυνάμεις του. Μετ' ὀλίγον θὰ ἀκολουθήσω.

ΒΑΡΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΥΔΙΟΣ

Εἰς τὰς διαταγὰς σου (Ἐξέρχονται).

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤῃ

Σ Κ Η Ν Η Α'

Η ΠΕΔΙΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΩΝ

Εἰσέρχονται ὁ Ὀκτάβιος καὶ ὁ Ἀντώνιος μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτῶν.

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Αἱ ἐλπίδες μας ἐπραγματοποιήθησαν, Ἀντώνιε. Εἶπες ὅτι οἱ ἀντίπαλοι δὲν ἤθελον καταβῆ, καὶ ὅτι θὰ διατήρουν τοὺς λόφους καὶ τὰ ὑψηλότερα μέρη. Συμβαίνει τὸ ἐνκντίον· τὰ τάγματα αὐτῶν εἰσι πλησίον. Προτίθενται δὲ νὰ προκλέσωσιν ἡμᾶς εἰς μάχην, πρὶν ἢ ἡμεῖς προκλέσωμεν αὐτούς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Μπᾶ! Γνωρίζω τὰ μυστικὰ των, καὶ ἠξεύρω δικτὶ πράττουσι τοῦτο. Εὐχάριστος θὰ ἐλάβανον ἄλλην διεύθυνσιν· κατέρχονται μετὰ στόμιφου¹, νομίζοντες ὅτι διὰ τῆς ἐπιδείξεως ταύτης θὰ ἐκλάβωμεν αὐτοὺς ἀνδρείους (Εἰσέρχεται ἀγγελιαφόρος).

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ

Ἐτοιμάσθετε, στρατηγοί· ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ ἀγερῶχος· ἡ αἱματόχρους σημαία εἶνε ἀνηρτημένη, καὶ ἀναμφιβόλως καὶ τι τάχιστα θὰ γίνη.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ὀκτάβιε, ὁδήγησον βραδέως τὸ στράτευμά σου πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς πεδιάδος.

ΟΚΤΑΒΙΟΣ

Ἐγὼ θὰ καταλάβω τὰ δεξιὰ· κατάλαβε σὺ τὰ ἀριστερά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Διατί με σταυρόνεις κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν;

¹ With fearful bravery μετὰ μεγάλης ἐπιδείξεως, νομίζοντες ὅτι θὰ ἐκφοβήσωσιν ἡμᾶς. Wright.